

Det var ved Fremsettelsen af dette mit Forslag undgaaet mig, og, som jeg har bragt i Erfaring, flere af Rigsdagsmændenes Opmærksomhed, at der til Kjøbenhavns Andeel af Næringskrigsskatten var forløbs lagt 32,000 Rbd., som skulde æquivalere den højere Brændriafgift, som var paalagt de øvrige Kjøbstæder. Da den ærede Ordfører under Forhandlingerne dengang oplyste herom, indsaae jeg strax, at denne Mangel paa tilstrækkelig Opmærksomhed fra min Side, nemlig Mangel paa Opmærksomhed i at gaae tilbage til den forrige Krigsskatlov, forat undersøge dette Forhold, som ikke er omtalt i Motiverne til nærværende Lovudkast, gjorde det nødvendigt, at frasælbe mit Forslag med Hensyn til Kjøbenhavn, og at mit Forslag med Hensyn til Kjøbstæderne alene blev sat under Afstemning. Men da den ærede Formand ikke fandt, at det kunde lade sig gøre, maatte jeg selv dengang stemme mod mit hele samlede Forslag, da jeg efter de da erholdte Oplysninger ikke kunde ville, at Kjøbenhavns Andeel kun skulde være 50,000 Rbd. Jeg har derfor nu tilladt mig at stille et Forslag enkelt for de øvrige Kjøbstæder, som gaaer ud paa, at de ikke skulde svare mere i Næringskrigsskat efter nærværende Lov, end hvad de forholdsviis ydede efter Krigsskatloven 1848. Og jeg har sub sidiairt tilladt mig at stille det Forslag, at deres Andeel i Næringskrigsskatten ned sættes til 34,000 Rbd., idet jeg er gaaet ud fra, at eftersom Kjøbenhavns Andeel er vedtagen at skulle være 82,000 Rbd. saa vil 34,000 Rbd. for de øvrige Kjøbstæders Vedkommende tillagte netop udgjøre den Sum, som af Regjeringen er forlangt i Næringskat for Kjøbenhavn og Kjøbstæderne i Forening. Jeg skal tillade mig at anføre nogle Ord til Forsvar for disse to Forslag; og jeg skal i denne Henseende knytte mig til de Modgrunde mod dem, som baade forrige Gang og ogsaa denne Gang ere anførte af den ærede Ordfører. Han har advaret mod at lade sig henrive af Følelserne, og bad os om at holde os til Forstands Argumenter. Jeg troede allerede forrige Gang ved min Motivering, at have opfyldt dette Forlangende, og jeg troer altsaa egentlig ikke, at hans Bøn herom denne Gang kan gælde mig. Det Første, jeg skal tillade mig

at gjøre den ærede Ordfører opmærksom paa, det er, at han idetmindste hvad mig angaaer, har lagt Mere i, hvad der blev yttret under den første Behandling, end jeg har sagt; idet han har anført, at det skulde være min Mening, at Kjøbstæderne skulde være haardt bebyrdede, i høj Grad bebyrdede, osv. Jeg har imidlertid ikke paastaet Andet, end at jeg ikke troede at det var rigtigt, hvad Regjeringen havde anført til Forsvar, for at fordobbele Næringskrigsskatten for Kjøbstæderne med 100 pCt., at det var rigtigt, naar det heed, at Kjøbstæderne vare for skaansomt beskattede; dertil har jeg holdt mig, og Andet har jeg ikke paastaet, end at de ikke have været for skaansomt beskattede. Og derfor har jeg modsat mig en Forøgelse af det Dobbelte. Havde det været min Mening, at de i høj Grad vare bebyrdede, saa maatte jeg aabenbart have foreslaaet en Nedsættelse af hvad de svarede ifjor; men det har jeg ikke foreslaaet.

Den ærede Ordfører anførte under Sagens 2den Behandling til Forsvar for Udvalgets Forslag, at Næringer i Byerne i det Hele taget ikke er blevet saa føleligt berørt i den senere Tid som Landmandens Interesse ved Kornprisernes Dalen. Jeg troer imidlertid, at, hvo der kender det factiske Forhold mellem Kjøbstad og Land, vil vide, at der ikke kan hengaae nogen lang Tid, forinden det bliver aldeles føleligt for Kjøbstadborgerne, naar Landmandens Forfatning synker. (Hør!) Det vil sieblikkeligt vise sig i Kjøbstæderne, naar Landmandens Forfatning forværres, naar Kornpriserne dale. Og jeg troer, at skjøndt det i Bøndernes Kommer føles først, saa føles det maastee dog haardest af Haandværkerne i de paagjældende Kjøbstæder. Han har tillige anført, at enkelte Næringer i mange Kjøbstæder stode sig ligesaagodt under Krigen som for den; men jeg maa tillade mig at troe, at det ikke er nogen tilstrækkelig Argumentation, for at fordobbele Beskæftningen for alle Kjøbstæder og alle Næringer i alle Kjøbstæder. At enkelte Næringer i nogle Kjøbstæder ikke have tabt ved Krigen, finder jeg ikke at være noget tilstrækkeligt Argument. Han har tillige anført, at flere Næringer i de occuperede Kjøbstæder, navnlig paa Grund af Occupatio-